23/01/2023

Κυριακή του Ζακχαίου στην Ενορία Αγίου Γεωργίου Βαρβάρας – Το κήρυγμα του Ιερισσού Θεοκλήτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεόκλητος ακολουθούμενος από τους Διακόνους του π. Νικόλαο Τσεπίση και π. Νικόδημο Κωτινούδη, επισκέφθηκε την Ενορία Αγίου Γεωργίου Βαρβάρας, την Κυριακή ΙΕ΄ Λουκά, τη λεγομένη Κυριακή του Ζακχαίου. “Το να διακηρύσσεις απλά και μόνο ότι πιστεύεις στον Θεό, χωρίς τη γνωριμία μαζί Του και την ένωση με Αυτόν μέσω των Ιερών Μυστηρίων της Εκκλησίας είναι κόπος περιττός και τελικώς άσκοπος!”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του.

Στο συγκεκριμένο Ιερό Ναό εφημερεύει ο Οικ. π. Σίμων Καρναβάς, εκλεκτός Κληρικός και λίαν αγαπητός στο ποίμνιό του, από τις πρώτες χειροτονίες του

Επισκόπου, για την οποία μάλιστα μπορεί να είναι υπερήφανος.

Μέσα σε ένα φροντισμένο κατά πάντα Ιερό Ναό προσήλθαν οι Ενορίτες της Κωμοπόλεως, με επικεφαλής τον Αντιδήμαρχο κ. Νικόλαο Αυγερινό, ενώ τους τοπικούς Ιεροψάλτες συνέδραμαν τόσο ο Μουσικολογιώτατος Λαμπαδάριος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας κ. Κωνσταντίνος Πνευματικός, όσο και ο Διάκονος π. Νικόλαος Τσεπίσης.

Εντύπωση προξένησε το γεγονός ότι μεταξύ των συμμετεχόντων στο Κυριακάτικο Ευχαριστιακό Δείπνο η πλειοψηφία ήταν νέοι άνθρωποι, οι οποίοι μάλιστα, μαζί με τα μέλη της οικογενείας τους, μετέλαβαν των Αχράντων Μυστηρίων. Όταν ο Κληρικός εργάζεται όπως ο Κύριος ορίζει.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, παίρνοντας αφορμή από τη λαχτάρα του Ζακχαίου να συναντηθεί και να γνωρίσει τον Κύριο, λαχτάρα που την περιγράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς καταπληκτικά:

«Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν», δηλαδή, «Και ζητούσε να ιδεί τον Ιησού, ποίος είναι, και δεν μπορούσε από το πολύ πλήθος, γιατί αυτός ήταν μικρός κατά το ανάστημα» (Λουκ. ιθ΄3), μίλησε για τη μόνη δυνατότητα που έχει ο άνθρωπος να γνωρίσει τον Θεό, δηλαδή να Τον αναζητήσει προσωπικά, να Τον εύρη και τελικά να ενωθεί μαζί Του, κοινωνώντας του Μεγαλείου Του!

Το ότι ο Ζακχαίος τόλμησε, αναζήτησε και συνάντησε τον Θεό προσωπικά, είπε ο Επίσκοπός μας, σημαίνει ότι είναι μέγα το λάθος και φοβερό το ολίσθημα μιλώντας για την πίστη στον Θεό -και ειδικότερα για την Ορθόδοξη πίστη- να εννοούμε κάποια από μέρους του ανθρώπου γενική αποδοχή της υπάρξεως του Θεού σαν μιας ανωτέρας δυνάμεως που συνέχει τα πάντα. Η Ορθοδοξία την πίστη στον Θεό τη βιώνει ως προσωπική με Αυτόν Κοινωνία και σχέση. Όπως η αποκάλυψη του Θεού προς τον άνθρωπο έχει προσωπικό χαρακτήρα, έτσι και η πίστη του ανθρώπου προς τον αποκαλυπτόμενο Θεό οφείλει να καλλιεργείται με την προσωπική σχέση, συνάντηση και κοινωνία μαζί Του. Ο Χριστός μας δεν αποκάλυψε τον Θεό με το να γνωστοποιήσει και να παραδώσει στον άνθρωπο απρόσωπες αρχές ή ιδέες περί Αυτού, αλλά φανερώνοντας με την ένσαρκη οικονομία Του το ίδιο το πρόσωπο του Θεού, όσο το δυνατό, βέβαια, σε ανθρώπινα λογικά. Αυτό σημαίνει ότι πιστεύω στον Θεό, σημαίνει πιστεύω στον Χριστό! Για τούτο και η Ορθόδοξη πίστη καλλιεργείται μόνο ως κοινωνία και σχέση με τον Τριαδικό Θεό, όπως όμως αποκαλύφθηκε στον κόσμο ‘’εν Χριστώ’’ και παραμένει για πάντα μαζί με τους πιστούς ‘’εν Αγίω Πνεύματι’’.

Με άλλα λόγια, το ότι τολμάμε να μιλάμε για τον Θεό, τον ένα Τριαδικό Θεό, αυτό το οφείλουμε στην απόφασή Του να αποκαλυφθεί προσωπικά μέσα στον κόσμο και να συναντηθεί με τους ανθρώπους η Ενανθρώπηση, η Σταύρωση, η Ταφή και η Ανάσταση του Υιού και Λόγου του Θεού, του Χριστού μας, ως η υψίστη και μοναδική αποκάλυψη του Θεού, αποτελεί το βασικότερο σημείο αυτής της συναντήσεως. Η Εκκλησία φέρνοντας και κηρύσσοντας μοναδικά αυτήν την καθολική πίστη, που βιώνει αιώνες ψηλαφητά ως γεγονός χάριτος, υπογράφει αναντικατάστατα και την μαρτυρία του ιστορικού χαρακτήρα της. Δηλαδή, η πίστη στο πρόσωπο του Χριστού μας δεν είναι ψηλάφηση σκιών, φαντασμάτων και χιμαιρών στηρίζεται πάνω σε αδιαμφησβήτητα γεγονότα που οι Ευαγγελιστές κυρίως με τις συγγραφές τους προσέφεραν σε μας λουσμένοι από το Άγιο Πνεύμα, ανταποκρινόμενοι έτσι στην ανάγκη να τεθεί η πίστη της Εκκλησίας στον Σαρκωμένο, Σταυρωμένο και Αναστημένο Θεό μας πάνω σε στερεή, αναμφισβήτητη και ιστορική βάση, σε ασφαλές και αισθητό θεμέλιο: επ΄ αυτής ταύτης της ιστορίας του Κυρίου Ιησού!

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: *«Ο **Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς** παρατηρεί μεγαλόφωνα ‘’Αν δεν είχε σαρκωθή ο Λόγος του Θεού, δεν θα φανερωνόταν ο Πατήρ αληθινά Πατήρ, ούτε ο Υιός αληθινά Υιός ούτε και το ίδιο το Άγιο Πνεύμα θα φανερωνόταν ότι εκπορεύεται από τον Πατέρα ούτε και ο Θεός θα φανερωνόταν ομοούσιος και τρισυπόστατος, αλλά θα φαινόταν σαν κάποια –αφηρημένη- ενέργεια και μόνο, που εκδηλώνεται μέσα από τα πλάσματά Του’’! Ο Ζακχαίος σήμερα κραυγάζει πως σαν λες ότι πιστεύεις στον Θεό, τότε οφείλεις να*

Τον συναντήσης, να Τον γνωρίσης, να υπακούσης στο θέλημά Του, να επιτύχης την κοινωνία μαζί Του και τελικώς να ενωθής με Εκείνον, μετέχοντας στην Αγιοτριαδική Ζωή! Το να διακηρύσσης απλά και μόνο ότι πιστεύεις στον Θεό, χωρίς να μετέχης στα Μυστήρια

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ